

مُعْدَلْ حُكْمِيَّةِ بَارِدٍ
درست کورس مارو

برای کارشناس
-

سپاهانی - ۲۰۰۷

درالله

- من نہیں خام بھی کم پڑیں بیماراں
 - تو حالاً مکر خود ٹوکریں کیا اللہ برگزیری
 بعد عمر بھی آ تو سمجھو
 خالہ جوں ، ملک دلکھ جو ملک ملکیں?
 نہ جوں تاخضیہ تو نہ
 نہ
 تاکی مہنگا پیر نہ موند
 تا وقتکا بکرم
 حظدار سما میرید?
 یا بیمار قسم بامیر میر افریں کارہ
 روح لذتیں مایا پردہ صبوراں
 روح چیز پرندہ رکتے?
 نہ نہیں درونم چھے
 خالہ جوں ، یا اپنے سوں دکن
 ہندز خود تو لکھ نہ شنا میں
 خندہ دارہ . (اس)

- خالہ جوں .
 - جوں .
 - شاپرید?
 - حظدار مکر?
 - بھی مہنگا پریس
 جی خود کہ نہیں پرمند ، سما خیز بروزہ
 سما خام بدوں پیر چھے?
 پیر کیہ جانہ چھے . پیر رن بارہ مولیٰ کر
 رکھ سفید مکر مائیہ . چوریں چوریں درہ بارہ
 پس دختر خالہ کہ فوراً سو مصیہ کردا پیر
 نہ . اول نجاد خوشعلی بھے
 سس سوچ سقید خوشعلی
 نہ مہنہ
 خالہ جوں ، پیری خوبی پا بدھے .
 خبب میت دیکھ . البتہ خیز جوں ایسے
 پہنچرا کارڈ میس پھن?
 فاندن جلسچھم .
 چھی?
 سس . خر اسکونہ کیماں میں?
 روئی خراں کونہ کی بیانی قلکھی میں ارین?
 براہ اسٹنے خالوں میدہ در بیار
 سسہ میاں قیں?
 برادر اسٹنہ تو سخوری میزگد بھی .
 سما خام میزگد بھی . اما نہ خام پریس
 سخاں ، سخواری . سس . مانن جلیعہ
 ملک خدا حائیں مددہ در سیاد جا کی تدم
 بچھی ملکت
 خندہ دارہ بھی کی نہیں پیر میں?

- خاله جوی (۱)
- جو نم
- سنه دیه؟
- ریشه
- ریشه بزرگ هم داشته.
- نفاسع که میکنی اگر زرد و آبی را
ماطی داری بزرگ شود
- این علوفه و درخت آراکی
- طبع
- لوز دهن
- کاره از نوز خوشید و ماره از که خوب است
و سرمه خوب است
- گفتی نوز خوشید بلطفه خوب است
درای باید از نوز خوشید در حقیقت نیز باید
و سرمه خوب است
- درسته شاهزاده
- خاله جوی، کنم این سبزه کرا
موی را کشیده باشند که من میخواهم
- سبزه خوب است
- سبزه خوب است
- میخواهم این سبزه خوب است
- میخواهم این سبزه خوب است

- ۳
- خانه جول -
 - حبوم -
 - سامرستنیم -
 - سین مکی که سفر نماید -
 - شر صنه؟ -
 - شعر نژاد و ای رکھنے کا عرب میڈی توہن -
 - چرا احمد نوہن -
 - سرال (امیر) دکترال (خوتند) -
 - آنکه خوتند حطود میٹھے؟ -
 - آنکه خوتند ہم ناپدہ رلادہ -
 - خوب مدد لذتیں لذتیں حما برند و خذ ما دھما کرند -
 - پس سامر شر رکبر ارمدم مکنہ نہ براہما خودنی؟ -
 - حنذہ دارہ! -
 - حب خود رکبر مز لاریں لذتیں می بیہ م نذنی -
 - تو وقہ تنه ای رے می خودی حب نذنیں میادریں؟ خوکوئی ام سل تیکی سی سی نیاز -
 - ای ایتھا دارہ حرفو مرنہ نہیں سامر خرفو خندگ ترو قبری تر لاز دکرال بیان سکنے -
 - باید خوار کر رتا سامر میرے؟ خرس سامر خونتے؟ -
 - نہ پاید سامر یہ دینا (وہ بیکھردار داد) -
 - پس درس لازم میسے؟
 - فر لازم نہیں. سامر کم زیاد سویں آیکی میسے. سامر باید لازم بہتر چڑنندہ و لکھا۔ بخوبی و سویں میتم بیہ .
- لوفہ - خانه جول این میں بیو کی معاوضہ.
- خود سامر.

دختر بچه با خاله اُس

۴

- حب . (ستاره از بابا حون که در گرده می‌ایم)
قطعه‌ها این‌گلید و قسم‌هایی من سرم در دنگله
که حس می‌کنند .
- آیه‌هایی خوب راهی می‌کنم . نادارم سرمه .
- سفیر گویم سرتون در دنگله؟ سلسن؟
- نه .
- ما نامن حظه‌داری صید و شنید . و قسم‌هایی می‌لطفی سرمه .
- ما نامن را رسیده می‌کنند . بنی لقانی برگشون در دم گله را بهار می‌دانند .
- آه ، چیکانی هم . تمام وجودی در دم گله . مادر حافظه می‌زارد با
خدوش بدارند تا فرزندشان . یا کسی مادر بناش انترا
اچ سی نمی‌کند . در گلی همچنان در جهانی بدیر پیشانی همچنان
- حب هدست نامن می‌لطفی می‌شون منم عکسی ام که
کریم می‌کنم . ضمیمی دوستیون دلیم . لازمه هم نمی‌نمیم
دینا بخیر .
- ملیح مادر دیگری از ای ای ای ؟
- خانه‌های مادر را می‌شل نامن می‌خوشتند .
- باید بگشند . اما ناشانه مادر (نی فی) می‌شون
که کمی دارند . هنوز تندیسی اسادا بی و خویش
هزار نانوں رونمی گشند فقط میخان خود را
خویش نمایند .
- خانه‌های مادر دلیل بعضی بچه ای اعلیل و بیمار
ب دینا همایانه . بعضی دلله که مالمه ای ای
سرما طریق کشان بده . بدر و مادر دل از آها
هزب می‌آفندند نمی‌کنند . آیه دیدار و محبت
خانوادگی نهایت حیثیت و شیوه . فقره ای عذایه
کامن نهایت نمای خودان . نعم ضمیمی چیز که
آدم بیمار می‌گذرد . حال این میب ای ای
طی بیماری مادر این تونم برات گلم
- خانه‌جول
حوم
سلامتی بقیه هم
چی ؟
بعنی تاداری قدر بیو نمی‌خودی
هر یا بعضی و دیگرها غرض ای ایه حرب بیه
می‌گردند " بخیر " .
لما می‌گذاشت خود چرف می‌گازم
مله آدم با خود یا یا چرف می‌گازم
همه . آدم با خود یا یا چرف بخیر از
می‌باشد چرف بخیر . همچنان
تو دشی چرف می‌گازم ته ببلند باشی .
آف آدم همچنانه می‌گذارد که دست
ملکه می‌گذرد بعضی دری ذهنی چرف بخیر
خنده داره ... با .
بر سرمه ملامتی بای تند رمی میم .
بله .
بعضی و دیگرها بیچاره بدنی
درد نهایت و سرمه ل و خونه بند رمیه .
هی اصلی آدم می‌لطفی می‌گاره ؟
؟ مزخر دلیل . بعضی بچه ای اعلیل و بیمار
ب دینا همایانه . بعضی دلله که مالمه ای ای
سرما طریق کشان بده . بدر و مادر دل از آها
هزب می‌آفندند نمای خودان . نعم ضمیمی چیز که
خانوادگی نهایت حیثیت و شیوه . فقره ای عذایه
کامن نهایت نمای خودان . نعم ضمیمی چیز که
آدم بیمار می‌گذرد . حال این میب ای ای
طی بیماری مادر این تونم برات گلم

- خانبه حول
- جو نم
- هرا آدم معاشرته!
- همان فرش خاله را که هنوز نصیحت
می بینه و می شود
- اول بگیره هر یا با دهن دول محمد
- نه بار ما نخادون
- حذفه راره
- مرد افسکه